

Sygn. akt II Cz 858/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko A. Ż.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Kaliszu

z dnia 24 listopada 2015 r., sygn. akt IC 1348/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 858 /15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Kaliszu zwrócił pozew powódce M. S., albowiem wezwana do uzupełnienia braków fiskalnych pozwu przez uiszczenie opłaty sądowej, obowiązku tego nie wykonała w wyznaczonym terminie.

Zażalenie od tego zarządzenia złożyła powódka zaskarżając je w całości. Wskazując, że doręczenie pierwszego awiza powódce z terminem odbioru korespondencji do dnia 2 listopada 2015r., i na brak doręczenia powtórnego awiza, wniosła o uchylenie skarżonego zarządzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie odpis zarządzenia został doręczony powódce w trybie doręczenia zastępczego. Wydając zaskarżone postanowienie Sąd Rejonowy kierował się ustaleniem faktycznym dokonany w oparciu o dostępny

w aktach sprawy dowód, a mianowicie uwzględnił datę wynikającą z elektronicznego potwierdzenia odbioru przekazany przez operatora pocztowego, z którego wyraźnie wynika data pierwszego awizowania 16 października 2015 r., powtórnego awizowania dnia 24 października 2015 r. oraz informacja o podjęciu przesyłki w dniu 2. listopada 2015r. Ponadto znajduje się informacja, że przesyłkę pozostawiono w placówce (...) ul. (...) /S. Prasowy kanonicka/, o czym w dniu 16 października 2015r. umieszczono zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej.

Art. 139 § 1 i 2 k.p.c. przewiduje tzw. doręczenie zastępcze, które wchodzi w grę wówczas, gdy zaistnieje niemożność doręczenia według sposobów wskazanych w artykułach poprzedzających kodeksu postępowania cywilnego. W takim wypadku przesyłkę należy złożyć w urzędzie pocztowym lub lokalu organu gminy, pozostawiając na drzwiach adresata lub w skrzynce listowej zawiadomienie gdzie i kiedy pismo pozostawiono, wraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie **siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia**. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Datą doręczenia w tym trybie jest dzień, w którym upłynął termin do odbioru złożonego na poczcie lub innej placówce doręczającego pisma. Będzie to wprawdzie tylko postać fikcji prawnej doręczenia, ale fikcji pociągającej za sobą wszelkie skutki doręczenia. I tak jest w rozpoznawanej sprawie.

W przypadku nie odebrania przesyłki w terminie siedmiu dni od umieszczenia pierwszego awiza, kolejny termin siedmiu dni rozpoczął swój bieg od dnia złożenia drugiego zawiadomienia, które miało miejsce w dniu 24 października 2015r. Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy ustalił, że dla powódki termin do odbioru przesyłki upłynął z dnia 31 października 2015r. a w konsekwencji z tym dniem doszło do doręczenia pisma sądowego. Z kolei bieg tygodniowego terminu do uzupełnienia braków fiskalnych pozwu zakończył się z upływem 7 listopada 2015r.

Doręczenie przewidziane w powołanych przepisach oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo (tak SN w postanowieniu z dnia 4 września 1970 r., I PZ 53/70, OSNCP 1971/6/100). Bez znaczenia dla skutków tego domniemania pozostają przyczyny odbioru przez powódkę przesyłki dopiero w dniu 2 listopada 2015r.

Obalenie tego domniemania przez adresata jest oczywiście możliwe, jeżeli uprawdopodobni, że nie powziął wiadomości o miejscu złożenia przesyłki, z tym, że przeprowadzenie zgłoszonych przez skarżącą w zażaleniu w tym celów dowodów jest możliwe w ewentualnym postępowaniu o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków pozwu, który uchybiła bez swojej winy.

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. art. 397 § 2 i art.398 k.p.c.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski